

Sygn. akt III A Ua 1483/11

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 stycznia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział III

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Kazimierz Josiak
Sędziowie:	SSA Jarosław Błaszczak SSO del. Ireneusz Lejczak (spr.)
Protokolant:	Monika Horabik

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku E. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w Legnicy

z dnia 6 lipca 2011 r. sygn. akt V U 611/11

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że prawo do emerytury przyznaje wnioskodawcy E. M. od dnia 01. kwietnia 2011 r., a dalej idące odwołanie oddala.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 6 lipca 2011 r. Sąd Okręgowy Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 28 kwietnia 2011 r. w ten sposób, że przyznał wnioskodawcy E. M. prawo do emerytury od dnia 31 marca 2011 r.

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy oparł na następujących ustaleniach faktycznych:

E. M., urodził się 30 marca 1951 r., na dzień 1 stycznia 1999 r. wykazał 29 lat 9 miesięcy i 1 dzień okresów składkowych i nieskładkowych, nie przystąpił do OFE i nie pozostaje w stosunku pracy.

W okresie od dnia 10 lipca 1976 r. do dnia 31 grudnia 1989 r. E. M. był zatrudniony w (...) we W. na stanowisku ślusarza – spawacza, gdzie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, zajmował się spawaniem elektrycznym i gazowym przy remontach pieców w hucie. Do jego obowiązków należało odcinanie za pomocą palnika gazowego zniszczonego elementu pieca, a następnie przyspawanie nowego elementu. Wskazane prace były wykonywane na oddziałach będących w ruchu – remontowany piec był wyłączony.

W okresach: od dnia 2 stycznia 1991 r. do dnia 28 lutego 1995 r., od dnia 15 lipca 1995 r. do dnia 5 października 1995 r., od dnia 14 października 1995 r. do dnia 8 marca 1996 r., od dnia 16 marca 1996 r. do dnia 21 lipca 1996 r., od dnia 27 lipca 1996 r. do dnia 9 października 1996 r. wnioskodawca był zatrudniony w (...) sp. z o.o. w L., następcy prawnego (...) we W., na stanowisku ślusarza-spawacza. W okresach tych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał takie same prace, jak w okresie zatrudnienia w (...).

Z kolei w okresie od dnia 19 sierpnia 1997 r. do dnia 31 października 1998 r. wnioskodawca pracował w (...) sp. z o.o. na stanowisku montera konstrukcji stalowych i wykonywał prace przy montażu konstrukcji, remontów kotłów i urządzeń pomocniczych.

W dniu 16 lutego 2011 r. wnioskodawca złożył wniosek o wcześniejszą emeryturę. Decyzją z dnia 28 kwietnia 2011 r. organ rentowy odmówił mu prawa do wcześniejszej emerytury, wskazując, że nie wykazał żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach.

Przy tak poczynionych ustaleniach faktycznych Sąd Okręgowy uznał, że odwołanie E. M. jest uzasadnione.

Sąd Okręgowy stan faktyczny ustalił na podstawie: zeznań świadków: A. B. i J. B., wyjaśnień wnioskodawcy, akt osobowych oraz świadectw wykonywania prac w szczególnych warunkach. W ocenie Sądu Okręgowego dowody te świadczą, iż wnioskodawca podczas zatrudnienia w (...) we W. i (...) w L. wykonywał pracę polegającą na spawaniu elektrycznym i gazowym i prace te były wykonywane na oddziałach będących w ruchu. Nadto Sąd Okręgowy uznał, że zatrudnienie wnioskodawcy w (...) w L. podlega zaliczeniu do okresów pracy w szczególnych warunkach. Wobec tego Sąd Okręgowy uznał, że wnioskodawca wykazał warunek 15 lat pracy w szczególnych warunkach i tym samym spełnia konieczne warunki do nabycia wcześniejszej emerytury.

Powyższy wyrok zaskarżył organ rentowy, zarzucając mu naruszenie art. 184 i art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227) w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) przez uznanie, iż wnioskodawca nabył prawo do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych od dnia 31 marca 2011 r. Nadto zarzucił sprzeczność ustaleń Sądu z treścią zebranego materiału dowodowego przez przyjęcie, że wnioskodawcy przysługuje emerytura od dnia 31 marca 2011 r., zamiast od dnia 1 kwietnia 2011 r.

Wskazując na powyższe wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie żądań wnioskodawcy, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Z apelacji organu rentowego w istocie wynika, że kwestionuje on jedynie datę przyznania wnioskodawcy wcześniejszej emerytury, a mianowicie, że emerytura przysługuje po dniu rozwiązania przez wnioskodawcę stosunku pracy, czyli od dnia 1 kwietnia 2011 r., a nie jak przyjął Sąd pierwszej instancji od dnia 31 marca 2011 r.

Zatem należy uznać, że bezspornym w sprawie jest, że E. M. spełnia przesłanki dotyczące wieku, ogólnego stażu ubezpieczenia emerytalnego, stażu pracy w szczególnych warunkach, nieprzystąpienia do OFE i rozwiązania stosunku pracy.

Natomiast sporna kwestia sprowadza się do ustalenia daty powstania prawa do emerytury wnioskodawcy.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, czyli 1 stycznia 1999 r., osiągnęli: okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn (pkt. 1) oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 (pkt. 2). Z kolei po myśli ust. 2 tego przepisu emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Z tego przepisu jasno wynika, że nabycie prawa do wcześniejszej emerytury przysługuje wyłącznie ubezpieczonym, którzy spełnili łącznie wszystkie warunki w nim wskazane, w tym warunek rozwiązania stosunku pracy.

Sąd Okręgowy przyjął, że wnioskodawca nabył emeryturę od dnia 31 marca 2011 r.

Tymczasem z akt sprawy jasno wynika, że wnioskodawca rozwiązał stosunek pracy w dniu 31 marca 2011 r., co oznacza, że w tym dniu wnioskodawca był jeszcze pracownikiem i w konsekwencji w tej dacie nie mógł skutecznie nabyć prawa do wcześniejszej emerytury. Wobec tego należy stwierdzić, że Sąd Okręgowy błędnie przyznał wnioskodawcy emeryturę od dnia 31 marca 2011 r.

W świetle tych okoliczności należy wskazać, że wnioskodawca z dniem 1 kwietnia 2011 r. spełniał wszystkie przesłanki nabycia emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach, wobec czego Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 kpc zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że prawo do emerytury przyznał wnioskodawcy od dnia 1 kwietnia 2011 r., a dalej idące odwołanie oddalił.